

Sedím v Praze u počítače, prohlížím si přes sto fotografií a nastává druhá fáze Prázdnin v Telči, tj. těšit se na ty další, minimálně na Vánoční prázdniny. Počasí má tendenci držet palce kapelám i divákům, ale i pořadatelům, prostě "nezaprší a nezaprší", jak zpívá Franta Vlček.

Sice jsem odkazoval na reportáž Lucky Endlicherové, ale neodpustím si pár dojmů k hlavnímu programu a nocturnu ve čtvrtek 5.8.

Vzhledem k tomu, že na **Devítku** chodím v Praze do Malostranské Besedy dosti často, troufám si říci, že mám kapelu v uších. Honza Brož se umí trefit do melodie a není problém si některé písně zpívat i s kapelou. A o Honzových textařských "hebkovlasých koníčcích" se není třeba rovněž šířit, Honza je dobrý textař. A tak na nádvoří zámku panovala pohoda. Diváci však nevědí, že Tomáš Hofrichter spadl z kola a na ruce měl "silniční lišej", při představení zakrytý. Říkal, že se to stalo hodinu před úrazem Honzy Brože. Ale múzy jsou silnější než úrazy.

Táta Prázdnin v Telči - Medvěď

foto: Tomáš Pohl ©

Tři písně zahráli **Žamboši**, ale o těch až v rámci páteční reportáže.

Hlavní kapelou byli **Nezmaři**. Šárka Benetková, celá v bílém a jen zářící, opálený Tonda Hlaváč vzbuzující šum fanynek, kapelník Pavel Zajíc "Zajda", ten večer mimořádně slovně perlící a "konferenciér" Pavel Jim Drengubák.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 13 Srpen 2004 04:00

Ale o "obrazovém dojmu" kapely nechci dál mluvit. Spíš bychom si měli položit otázku: Nezmaři, kam dál? Připravované CD má vyjít v říjnu. Postupně Nezmaři "pouštějí" na koncertech ukázky. Zatím čekám s úsudkem a první dojem bych vyjádřil výrazem "jak která". Laťka nasazená Lubošem Hrdličkou, Míšou Rohrichem a samozřejmě i Pavlínou Jíšovou je vysoko. Uvidíme a držím Nezmarům palce.

Vrcholem večera (ale nejen večera) byl **Jablkoň**. Loni si Jablkoň přizval sólistu Národního divadla a harfenistku. Tak jsem se už dlouho nezasmál.

Letos stačily vlastní síly, ale pozorovat Michala Němce jak s rukama za zády kontroluje kvalitu hráčů včetně "hraní na větev" , to se musí vidět.

Sice nezněla *Bláznivá*, ale nevadí. Cestu k Jablkoně jsem hledal dost dlouho, ale našel jsem jej a už ho neopustím. A při písni *Bud' zase chvíli mladá* mě mrazí. Mám na to bohužel vzhledem k věku nárok a vím o čem Michal Němec zpívá.

V pátek 6.8. bylo magnetem vystoupení **Vlasty Redla** a kapely **Každý den jinak**. Poprvé od začátku bylo na nádvoří nabitě.

Na Kocouří scéně vystoupila pražská kapela **Mrakoplas**. Dobrý zvuk akustického rocku i dobře šlapajícího blues. Základem jsou vlastní skladby, ale je zařazován i cizí repertoár. Bližší o kapele na <http://www.mrakoplas.cz/> .

Na zámeckém dvoře, tentokrát se zvukem manželů Horynových, jako první vystoupila kapela z Prešova **Hrdza**. Kapelníkem je Slavo Gibarti (kytara a zpěv), dále hrají Róbert Hatala (basová kytara), Anton Potočňák (housle), Marek Szarvaš (bicí) a Lukáš Matulka (bicí). Zpěvem a velkým slovenským dívčím půvabem doprovází Veronika Rabadová. Veronika zaujme i pohybem a dokáže roztleskat publikum. Hlavní slovo v repertoáru má dnes více než módní upravená lidová hudba (kostýmy á la Koňabojm chybí) zpívaná i jazykem zvaným hútoenie (šarišské nářečí) či rusky. Jistě víte, že kapela dostala letos na Zahradě Krtečka.

Moje poznámka: Kdyby nebylo tolik "přemorováno" (viz článek Džexny), kapela by mě oslovila

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 13 Srpen 2004 04:00

víc. Hrdza za to ale nemůže.

Hlavním lákadlem bylo, jak jsem již uvedl, vystoupení Vlasty Redla. Přes všechny výhrady, která lze vznášet k osobnosti Vlasty Redla, jsem zase seděl jako očarovaný a Vlastova kytarová sóla, jeho výraz a celá jeho vynikající kapela mě dostaly ze sedadla, byť na zámku jen imaginárně.

Petra Šany Štanclová, zvaná "Šany", roste od koncertu ke koncertu. Její ovládnutí kytary je "mužské" a svědčí o tom, že heslo

Šany na ilustračním snímku

"kdo často cvičí, svůj nástroj ničí", neplatí tak doslova. Ale cvičení bez talentu jako má Petra by nestačilo. Jen bych někdy chtěl slyšet víc než píseň *Jsem děvče skromné* plus dvě až tři další. A na CD od Šany stále čekám.

Nocturno v plně obsazeném sklepě zahajovalo trio z Jihlavy **Honzíkova cesta** (pro později narozené jde o knihu Bohumila Říhy líčící poznání malého Honzíka, jaký je rozdíl mezi vajíčkem záhumenkové a družstevní slepice, tedy nikoli chuťový). Kapelu, tedy nejprve duo založil Jan "Honzík" Fous, což mi řekla zpěvačka a flétnistka Jana Havlová (čím to, že folkové dívky a ženy jsou tak půvabné? Ony mají totiž taky duši). Třetím členem je baskytarista Bedřich Němeček. Kapela je z Jihlavy. Hlavním autorem je Honza Fous, který hraje na kytaru s Janou zpívá. Slyšel jsem zhudebněné verše, například Františka Gellnera, hebrejské písně a další z Honzovy dílny. Kapela se líbila.

Jako druhá vystoupila **Lucie Redlová**, která nenosí slavné příjmení jen tak, protože je dcerou Vlasty Redla. Lucce je 22 let, hraje na kytaru a mandolínu a pochopitelně zpívá, především své osobité písně. Lucka má krásný hlas (gesta "celý táta") a jako každá mladá zpěvačka musí ještě dozrát. Ale dojem je velmi milý.

Jako poslední zazpíval Honza Žamboch se Stáňou Brahovou, zkrátka **Žamboši** ze Vsetína. Honza je vynikající kytarista, píše melodické písně a je vynikající textař. Stáňa čistě zpívá a má nesporný komediální talent. Prostě ti se hledali, až se našli. Přesto, že den před koncertem nebylo Honzovi moc dobře, na koncertě to nebylo znát. Zazněly už notoricky známe písně jako

Ctvrtá (má poslední) reportáž z Mesta šťastných lásek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 13 Srpen 2004 04:00

Znakoplavka

,

Loutkář

a se zpěvem pomohla i Lucka Redlová.